

ADVIES VAN DE COMMISSIE NAAMGEVING

Betreft : Naamgeving nieuw ontstane openbare ruimte door de ontsluiting van de Gasfabriek en parkeerplaatsen op het Radiumterrein.

Datum : 2 november 2020

Aanleiding: Vanwege de gewijzigde infrastructuur, het ontsluiten van het Radiumterrein en het aanleggen van parkeerplaatsen is het noodzakelijk het binnenterrein te benoemen.

Voorstel : Het binnenterrein en ontsluitingsweg bij de Gasfabriek op het voormalige Radiumterrein, te benoemen als **“Radiumplein”**.

Toelichting: Rubberfabriek Radium:

Rubberfabriek Radium was een begrip en de benaming ‘De’ Radium is tot op heden in de Maastrichtse volksmond blijven voortbestaan, zij het al lang (sinds de late jaren 1990) niet meer als fabrieksnaam, maar als aanduiding van het terrein aan de Cabergerweg waar de voormalige rubberfabriek jarenlang heeft gelegen. De rubber verwerkende industrie ging in Maastricht van start aan de Lage Kanaaldijk in Sint-Pieter. Daar vestigde zich in 1919 de Holland-Radiumfabriek. In 1933 ging het bedrijf failliet, maar het fabrieksgebouw stond daar tot 1938. In 1933 ontstond de Bataafsche Rubberindustrie, die het failliete bedrijf opkocht met octrooien en handelsmerken en de naam handhaafde. Als locatie werden de overgebleven gebouwen van de enkele jaren eerder failliet verklaarde Gemeentelijke Gasfabriek aan de Cabergerweg gekozen. De hele stad werd door dit bedrijf van gas voorzien. De Gasfabriek was circa twee decennia in het bouwwerk gehuisvest tot ze in 1930 werd gesloten, omdat de gemeente overging op gasleverantie door de Staatsmijnen. In de jaren 1950 werd de merknaam van de rubberfabriek vastgelegd: Bataafsche Rubberindustrie Radium, in de wandeling bekend als ‘De’ Radium. De technische kennis werd ingebracht door Belgen uit de grensstreek.

Wat produceerde ‘De’ Radium zoal: autobanden en rijwielbanden, schoenhakken en schoenzolen, diverse huishoudelijke producten en tot slot schuimrubber dat voor allerlei producten werd gebruikt. In 1959 werd het bedrijf overgenomen door Vredestein rubberindustrie. Dat bedrijf heeft zich vooral toegelegd op de productie van schuimrubber matrassen. Vredestein had een uitstekend sociaal beleid voor zijn werknemers. Dat sociale gezicht werd vooral bepaald door de bedrijfsmaatschappelijk werkster Hélène van

Kronenburg (1921-2015) die pal stond voor 'haar jongens en meisjes' en voor de eerste zogeheten gastarbeiders, die uit Spanje in de vroege jaren 1960 in Maastricht arriveerden, huisvesting en sociale opvang verzorgde. In de jaren 1990 werd de productie langzaam maar zeker afgebouwd. In 1999 werd het bedrijf gesloten.

De voorzitter,

b.a.

De secretaris,

